

Ce s-ar întâmpla?

Marti, 5 iunie 2007

Gili Cârstea

În conversațiile mele trecute cu fratele Ivor Myers, inițiatorul operațiunii Ploaia Globală, i-am pus următoarea întrebare, contând pe faptul că susținea cu înfocare că el, personal, a primit solia 1888 și că apreciază scrierile lui Jones și Waggoner, care i-au schimbat viața:

„Să ne imaginăm că publicați pe prima pagină a sitului OPG un anunț de felul următor:

Noi, grupul de organizatori ai acestei mișcări, am ajuns la înțelegerea faptului că, deși rugăciunea și studiul sunt componente esențiale ale oricărei redeșteptări, de data aceasta poate este cazul să mergem puțin mai departe decât atât. Reexaminând istoria noastră denominațională, noi am descoperit că în anul 1888 a avut loc un accident teribil. Duhul lui Dumnezeu a fost respins în încercarea Sa de a ne oferi solia și puterea Ploii Târzii, iar Hristos a fost din nou răstignit în solii Săi. Fraților, dacă aceste lucruri sunt adevărate, ne aflăm într-o mare încurcătură. Acesta este motivul pentru care chemăm biserica mondială să se întoarcă la surse, Ellen G. White și mesagerii Domnului din acea perioadă. Începeți un studiu serios, la prima mână, cu post și rugăciune, căci dacă Dumnezeu a amânat Ploaia Târzie pentru 120 de ani, motivele trebuie să fie extrem de serioase.

Ce credeți că s-ar întâmpla dacă ați publica acest anunț? Care credeți că ar fi reacția Conferinței, sau a Diviziunii? Care ar fi reacția BRI și a bisericii mondiale? Și apoi o altă întrebare: Care credeți că ar fi reacția lui Dumnezeu?”

Dar la aceste întrebări fratele Myers nu a dorit să răspundă. El știe bine care este poziția oficială cu privire la acest aspect al istoriei denominaționale și nu vrea să-și complice situația, stârnind pasiuni printre savanții bisericii. În plus, ca un astfel de proiect global să aibă un cât de mic impact este nevoie de sprijinul administratorilor de la toate nivelele. Așa că a ales calea comodă a consensului și compromisului de dragul păcii, atât de uzitată în politică și diplomație.

Imaginați-vă că ucenicii, după răstignirea lui Hristos, ar fi ieșit înaintea națiunii cu o solie de genul: „Fraților, vremea este mult întârziată, iar Dumnezeu nu-l poate trimite pe

Mesia din cauza păcatelor și idolatriei noastre. Haideti să stabilim zece zile de post și rugăciune, lepădând toți idoli din casele și sinagogile noastre, și să ne întoarcem la Domnul cu plâns și bocet, poate se va îndura de noi și Îl va trimite pe Mesia.”

Absurd, nu?

Mesia venise, și acum trebuia recunoscut în acel umil tâmplar din Nazaret, acuzat și răstignit de Sinedriu. De aceea Petru a fost cât se poate de direct, fără să se gândească la consecințe: „Fraților, voi L-ați răstignit pe Mesia și ați ales un tâlhar în locul Lui!”

La fel s-a întâmplat și la Minneapolis. Noi L-am răstignit pe Mesia și am ales un tâlhar în locul Lui. Și pentru a repara acea gafă teribilă este cazul să recunoaștem deschis eșecul nostru de atunci, și nu să încercăm să forțăm mâna lui Dumnezeu pentru trimiterea unei binecuvântări care deja a fost trimisă, care este de 120 de ani în mijlocul nostru, și pe care o batjocorim cu seninătate perfectă.

Acei oameni pe care noi îi laudăm pentru tăria lor spirituală și-au riscat chiar viața, nu numai buna reputație în biserică, spre a onora pe Dumnezeu în acea criză teribilă. Ba aș spune că și-au riscat chiar viața veșnică, deoarece atunci – ca și acum – era puternic împământenită în mentalitatea bisericii ideea că excluderea din poporul ales înseamnă automat și pierderea vieții veșnice. Și să nu vă imaginați că mentalitatea iudaică a vremii era mai blândă decât mentalitatea adventistă la acest subiect. Pentru un membru pios al bisericii, nu exista calamitate mai mare decât îndepărtarea din biserică și ștergerea numelui lui din registre. Și totuși, acei oameni au socotit că adevărul încredințat lor este mai important decât toate aceste elemente de siguranță, precum reputația, calitatea de membru, viața fizică și chiar viața veșnică.

În ultima mare lucrare, Dumnezeu nu va putea folosi decât oameni cu o astfel de mentalitate.